

Juridiskās profesijas - Īrija

Mūsu tulkoņi pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējušies.

Jau ir pieejami tulkojumi šādās valodās: [en](#).

Šajā lapā ir sniegts pārskats par juridiskajām profesijām Īrijā.

Juridiskās profesijas – ievads

Valsts tiesu varu īsteno tiesas saskaņā ar Konstitūcijas 34. pantu un noteiktiem tiesību aktiem: galvenokārt 1961. gada Likumu par tiesām (izveide un sastāvs) un šī likuma grozījumiem ar papildu nosacījumiem. Tiesnešus ieceļ no pretendentu vidus, kas visi ir juridisko profesiju pārstāvji. Tiesneši, pildot savas funkcijas, ir pilnīgi neatkarīgi. Šī neatkarība ir noteikta Konstitūcijā. Juridiskās profesijas tiek iedalītas advokātos - juriskonsultos (kuri koncentrējas uz tiešu darbu ar klientu) un tiesu advokātos (kuru specializācija ir aizstāvība un tiesāšanās).

1. Tiesneši

Tiesnešu iecelšanas konsultatīvā padome (*Judicial Appointments Advisory Board, JAAB*) nosaka personu piemērotību iecelšanai tiesneša amatā un par to informē valdību. Tiesnešu iecelšanas konsultatīvā padome tika izveidota saskaņā ar 1995. gada Likumu par tiesām un tiesu amatpersonām (*Court and Courts Officers Act*). Padomes sastāvā ir Galvenais tiesnesis, Augstās tiesas, Iecirkņa tiesas un Apgabaltiesas priekšsēdētāji un tieslietu ministrs, Advokātu padomes un Juristu biedrības iecelti pārstāvji un trīs tieslietu un tiesību reformas ministra ieceltas personas. Tiesnešus amatā ieceļ prezidents, apspriežoties ar valdību. Tiesneši ir neatkarīgi un padoti vienīgi Konstitūcijai un tiesību aktiem. Saskaņā ar Konstitūciju tiesnešu skaitu regulāri nosaka tiesību aktos.

Augstākās tiesas sastāvā ir Galvenais tiesnesis, kurš ir tiesas priekšsēdētājs, un septiņi tiesneši, kurus sauc par „Augstākās tiesas tiesnešiem”. Augstākās tiesas sastāvā *ex officio* ir arī Augstās tiesas priekšsēdētājs. Augstās tiesas sastāvā ir tās priekšsēdētājs, kurš ir atbildīgs par Augstās tiesas darba organizāciju, un tiesneši, kurus sauc par „Augstās tiesas tiesnešiem”. Augstās tiesas sastāvā *ex officio* ir arī Galvenais tiesnesis un Iecirkņa tiesas priekšsēdētājs. Augstās tiesas sastāvā ir priekšsēdētājs un 35 tiesneši. Iecirkņa tiesas sastāvā ir tās priekšsēdētājs un tiesneši, kurus sauc par „Iecirkņa tiesas tiesnešiem”. Iecirkņa tiesas sastāvā *ex officio* ir arī Apgabaltiesas priekšsēdētājs. Apgabaltiesas sastāvā ir tās priekšsēdētājs un citi tiesneši, kurus sauc par „Apgabaltiesas tiesnešiem”. Tiesnešu algas regulāri nosaka tiesību aktos.

Tiesnešu amatā ieceļ juridisko profesiju pārstāvjus – kvalificētus advokātus-juriskonsultus vai tiesu advokātus – ar noteikta gadu skaita juridiskās prakses (izņemot pētniecību) pieredzi. Attiecībā uz Apgabaltiesu 1961. gada Likuma par tiesām (izveide un sastāvs) 29. panta 2. punktā ir paredzēts, ka kvalificētas iecelšanai Apgabaltiesas tiesneša amatā ir personas, kas vismaz desmit gadus praktizē kā tiesu advokāti vai advokāti-juriskonsulti. 1995. gada Likuma par tiesām un tiesu amatpersonām 30. pantā ir

paredzēts, ka kvalificēti iecelšanai Iecirkņa tiesas tiesneša amatā ir advokāti-juriskonsulti un tiesu advokāti ar vismaz desmit gadu pieredzi. Saskaņā ar 2002. gada Likumu par tiesām un tiesu amatpersonām kvalificētas iecelšanai Augstās tiesas vai Augstākās tiesas tiesneša amatā ir personas, kas vismaz 12 gadus praktizē kā tiesu advokāti vai advokāti-juriskonsulti. Kā minēts iepriekš, tiesneši ir neatkarīgi un padoti tikai Konstitūcijai un tiesību aktiem; stājoties amatā, tiesneši sniedz Konstitūcijas 34. panta 5. punkta 1. apakšpunktā paredzēto deklarāciju:

"Visvarenā Dieva priekšā svinīgi un godīgi apsolos un paziņoju, ka savus pienākumus Galvenā tiesneša (vai cita tiesneša) amatā veikšu pienācīgi un pareizi, pielietojot visas savas zināšanas un spējas un nepakļaujoties bailēm vai labvēlībai, patikai vai ļauniem nodomiem pret jebkuru personu, un piemērošu Konstitūciju un likumus. Lai mani vada un atbalsta Dievs!"

Saskaņā ar Konstitūciju Augstās tiesas un Augstākās tiesas tiesnešus var atcelt no amata tikai konstatētu disciplināru pārkāpumu un profesionālās nekompetences gadījumos, pamatojoties uz rezolūcijām, ko atbalstījušas abas *Oireachtas* (Parlamenta) palātas. Attiecībā uz Iecirkņa tiesu un Apgabaltiesu tiesnešiem līdzīgi noteikumi ir ietverti 1924. gada Likumā par tiesām un 1946. gada Likumā par tiesām (Apgabaltiesām).

2. Ģenerālprokurors un Valsts prokuratūras direktors

Saskaņā ar Konstitūcijas 30. pantu ģenerālprokurors ir "valdības padomnieks tiesību un juridiskajos jautājumos". Ģenerālprokuroru ieceļ prezidents pēc *Taoiseach* (Īrijas ministru prezidenta) ieteikuma, un viņam amats ir jāatstāj, kad to dara *Taoiseach*. Ģenerālprokurors parasti ir praktizējošs tiesu advokāts un vecākais advokāts. Nav tādu noteikumu, saskaņā ar kuriem ģenerālprokuroram būtu jāpārtrauc sava privātprakse, tomēr pēdējos gados tā notiek.

Kā valdības juridiskais padomnieks ģenerālprokurors pārbauda visus tiesību aktu projektus, kurus valdība ir paredzējusi iesniegt abu *Oireachtas* (parlamenta palātu) izskatīšanai, lai tie tiktu pieņemti. Ģenerālprokurors turklāt konsultē valdību par starptautiskiem jautājumiem, piemēram, starptautisku līgumu ratificēšanu. Vēl viens ģenerālprokurora pienākums ir pārstāvēt sabiedrību, aizstāvēt sabiedrības tiesības. Tas tiek darīts, uzsākot tiesvedību vai iebilstot pret to. Lai gan ģenerālprokuroru ieceļ *Taoiseach*, viņš ir neatkarīgs no valdības. Saskaņā ar Konstitūciju ģenerālprokurors vienmēr ir galvenais aizstāvis, ja tiek apstrīdēta tiesību aktu atbilstība Konstitūcijai.

Līdz 1976. gadam lietas par visiem smagajiem noziegumiem tiesā tika ierosinātas ģenerālprokurora vārdā. Konstitūcijā paredzēts, ka šo funkciju var izpildīt arī cita persona, kurai ar tiesību aktiem piešķirtas šādas pilnvaras. Tāpēc saskaņā ar 1974. gada Likuma par apsūdzību noziegumos, kas stājās spēkā 1976. gadā, 2. pantu tika izveidots Valsts prokuratūras direktora birojs – tā mērķis bija radīt no politiskajām saistībām neatkarīgu amatpersonu, kas veiktu šos pienākumus. Direktoru ieceļ valdība, bet viņš ir ierēdnis, tāpēc direktors atšķirībā no ģenerālprokurora neatkāpjas no amata līdz ar valdības krišanu. Tas nodrošina nepārtrauktību apsūdzībā par noziedzīgiem nodarījumiem. 1974. gada likumā noteikts arī tas, ka Valsts prokuratūras direktoram savu pienākumu veikšanā ir jābūt neatkarīga. Direktoru no amata var atcelt valdība, gan tikai pēc tam, kad komisija, kas sastāv no Galvenā tiesneša, Augstās tiesas tiesneša un ģenerālprokurora, ir sniegusi ziņojumu par viņa veselības stāvokli vai rīcību.

☞ **Valsts prokuratūras direktors** (VPD) tādējādi izlemj, vai persona ir jāapsūdz smaga nozieguma izdarīšanā un kādai ir jābūt apsūdzībai. Visas apsūdzības tiek izvirzītas un uzturētas VDP vārdā, bet par vairumu mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu apsūdzības var izvirzīt un uzturēt ☞ **Gardaí** (Īrijas policija), nenosūtot lietu VDP. Šajos gadījumos VDP ir tiesības *Gardaí* konsultēt par lietas virzību. Lai gan VDP ir pārņēmis ģenerālprokurora lomu attiecībā uz apsūdzību izvirzīšanu un uzturēšanu lietās, ģenerālprokurors šo lomu saglabā lietās, kurām ir starptautisks raksturs, piemēram, izdošanas gadījumā.

3. Tiesu dienesta darbinieki

Tiesu dienestā strādā tiesu sekretāri (*Court Registrars*) un **tiesu ierēdņi** (*Court Clerks*).

Tiesu ierēdņi ir atbildīgi par tiesu vispārīgo darbību. Tiesu sekretāra galvenais uzdevums ir palīdzēt tiesnešiem tiesas sēžu laikā un nodrošināt, lai tiktu efektīvi nodrošināta netraucētai tiesas spriešanai nepieciešamā pārvaldība.

Tiesu dienests ir neatkarīga organizācija, kura uzsāka savu darbību 1999. gada novembrī un ko izveidoja valdība saskaņā ar 1998. gada Likumu par Tiesu dienestu. Tiesu dienests ir pakļauts tieslietu un līdztiesības ministram un ar ministra starpniecību – valdībai.

Tiesu dienestam ir pieci uzdevumi:

- pārvaldīt tiesas;
- sniegt atbalsta pakalpojumus tiesnešiem;
- sniegt sabiedrībai informāciju par tiesu sistēmu;
- nodrošināt, pārvaldīt un uzturēt tiesu ēkas;

- nodrošināt telpas un aprīkojumu tiesu lietotājiem.

4. Šerifs

Īrijā katrā apgabalā darbojas šerifs, kas ir ierēdnis, un viņa atbildībā ir izņemt un pārdot preces, lai piedzītu parādu pēc tiesas sprieduma. Šerifus ieceļ amatā saskaņā ar 1945. gada Likumu par tiesu ierēdņiem, un šī likuma 12. panta 5. punktā ir noteikti ierobežojumi, ka šo amatu var ieņemt tikai personas, kuras ir piecus gadus praktizējušas kā tiesu advokāti vai advokāti-juriskonsulti vai vismaz piecus gadus darbojušas kā šerifa vai šerifa vietnieka vadošie ierēdņi vai galvenie palīgi. Minētā likuma 12. panta 6. punkta g) apakšpunktā ir paredzēts, ka, ņemot vērā likuma iepriekšējo pantu noteikumus, visu šerifu darba nosacījumus regulāri nosaka finanšu ministrs, apspriežoties ar tieslietu un līdztiesības ministru.

5. Advokāti – juriskonsulti

☞ **Īrijas Juristu biedrība** pārbauda to studentu izglītību, kuri vēlas kļūt par advokātiem – juriskonsultiem, un īsteno disciplināro uzraudzību pār kvalificētiem advokātiem – juriskonsultiem. Lai kļūtu par advokātu - juriskonsultu, jāpabeidz trīs gadus ilga prakse un Īrijas Juristu biedrības organizēti apmācības kursi. Lai persona tiktu uzņemta šajosursos, tai ir jāiegūst universitātes diploms vai tā ekvivalents – tas ir priekšnoteikums, lai kvalificētos eksaminācijai. Ja persona atbilst šīm prasībām, tai jānokārto Juristu biedrības gala eksāmens, kas ir sadalīts daļās FE-1, FE-2 un FE-3. FE-1 eksāmena daļa sastāv no astoņām pamattēmām: komercietības, konstitucionālās tiesības, līgumu tiesības, krimināltiesības, līdztiesība, Eiropas Kopieniu tiesības, nekustamā īpašuma tiesības un ārpuslīgumisko saistību tiesības. Pēdējās daļas ir profesionāli orientēti kursi. FE-2 ir profesionālais kurss un sastāv no intensīvām lekcijām 14 nedēļu garumā, kam seko eksāmens un 18 mēnešus ilga prakse darba vietā kā daļa no studenta apmācības. FE-3 kurss jeb augstākā līmeņa kurss sastāv no septiņām intensīvu lekciju nedēļām, kam seko eksāmens. Kad šī apmācības daļa ir pabeigta, personai ir tiesības tikt uzņemtai advokātu – juriskonsultu reģistrā. Saskaņā ar 1994. gada Likuma par advokātiem – juriskonsultiem (grozījumi) 51. pantu kvalificēti tiesu advokāti var pāriet advokātu – juriskonsultu statusā, neveicot visu apmācības programmu, kas paredzēta praktikantiem advokātiem – juriskonsultiem.

Ikviens kvalificēts advokāts – juriskonsults ir pakļauts Juristu biedrības īstenojamajai disciplinārajai uzraudzībai. Saskaņā ar 1954. līdz 1994. gadu Likumiem par advokātiem - juriskonsultiem Juristu biedrības disciplinārajam tribunālam ir pilnvaras izmeklēt paziņojumus par amatpārkāpumiem, piemēram, naudas līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, un lietu var nodot Augstās tiesas priekšsēdētājam. Priekšsēdētājam ir pilnvaras advokātam – juriskonsultam uz laiku liegt tiesības praktizēt, kā arī atcelt šādu aizliegumu. Ja tiek konstatēts, ka advokāts - juriskonsults ir klientam pieprasījis pārāk augstu samaksu, disciplinārajam tribunālam ir pilnvaras pieprasīt, lai klientam tiktu atmaksāti naudas līdzekļi.

2003. gada Likumdošanas aktā Nr. 732 un 2003. gada Eiropas Kopienas Regulās (par advokātu darbību) noteikts, ka dalībvalstu advokātiem, kuri vēlas turpināt profesionālo darbību kā tiesu advokāti vai advokāti – juriskonsulti, šajā nolūkā ir jālūdz atļauja Advokātu padomē vai Juristu biedrībā. Pieteikumu izskata un, ja to akceptē, tiek izsniegta reģistrācijas apliecība. Apelācijas sūdzības par Advokātu padomes vai Juristu biedrības atteikumiem izskata Augstajā tiesā.

6. Tiesu advokāti

Īrijas Tiesu advokātu padome (*Honorable Society of King's Inns*) piedāvā maģistratūras līmeņa apmācību tiesību zinātnē, par ko piešķir tiesu advokāta kvalifikāciju, kuras saņēmēji var darboties advokatūrā (profesijas kopīgais nosaukums). Īrijas Tiesu advokātu padome ir brīvprātīga biedrība, ko pārrauga šīs padomes pārvaldnieki (*Benchers of the Honorable Society of King's Inns*), kurus ieceļ no tiesnešu un pieredzējušāko tiesu advokātu vidus. Minētajos kvalifikācijasursos uzņem Tiesu advokātu padomes tiesībzinātņu diploma vai citu tiesībzinātņu diplomu ieguvējus, kuriem jākāro iestāties eksāmens. Programma Tiesībzinātņu diploma iegūšanai ilgst divus gadus (nepilna laika studijas), bet Tiesu advokātu kursi ir pilna laika programma viena gada garumā vai moduļu veidā organizētas studijas divu gadu garumā. Pēc kursu sekmīgas pabeigšanas Galvenais tiesnesis studējošos uzaicina uz Augstāko tiesu, lai pievienotos advokatūrai, un pēc svinīgās ceremonijas tiesu advokāti parakstās Advokātu padomes biedru reģistrā. Pirms sākt apmaksātu darbību profesijā, tomēr vēl ir jāizpilda arī citas prasības.

Lai praktizētu, tiesu advokātam ir jābūt Juridiskās bibliotēkas biedram. Juridiskā bibliotēka par gada maksu piedāvā vietu, lai strādātu ar juridiskajiem tekstiem, kā arī pieeju tiem un citiem materiāliem. Pirms kļūt par Juridiskās bibliotēkas biedru, tiesu advokātam ir jāizraugās „aizgādnis” (*master*) – praktizējošs tiesu advokāts ar vismaz piecu gadu pieredzi. Kamēr tiesu advokāts ir aizgādņa uzraudzībā, kas parasti ilgst gadu, nesen kvalificētais tiesu advokāts darbojas kā „mācekļis” (*devil*). Aizgādnis mācekli iepazīstina ar tiesu advokātu praktisko darbu un parasti māceklim lūdz palīdzēt sagatavot aizgādņa uzstāšanos tiesā, veikt juridisko izpēti un aizgādņa vārdā piedalīties tiesas sēdēs.

☞ **Īrijas Advokatūras ģenerālpadome**, kas nav tiesību aktos paredzēta struktūra, pārrauga tiesu advokātu darbību. Šo ģenerālpadomi katru gadu ievēl no advokatūras biedriem, un tā izdod Profesionālās darbības kodeksu, kuru regulāri papildina advokatūras biedri. Šajā Profesionālās darbības kodeksā nosaka tiesu advokātiem izvirzītās prasības.

Ziņojumus par Profesionālās darbības kodeksa pārkāpumiem izmeklē Advokatūras padomes Profesionālās prakses komiteja, kurā ir iekļautas arī personas, kuras nav advokatūras biedri. Komitejai ir pilnvaras noteikt sodus un izteikt brīdinājumus, kā arī biedru uz laiku atstādināt no Juridiskās bibliotēkas vai no tās izslēgt pavisam. Sūdzības par komitejas lēmumiem var iesniegt Apelāciju padomē, kuras sastāvā ir iecirkņa tiesas tiesnesis un nespeciālists.

Tradicionāli tiesu advokāti instrukcijas saņem no advokātiem - juriskonsultiem, un tieša pieeja tiesu advokātiem ir aizliegta. Šo praksi izskatīja Godīgas tirdzniecības komisija, kura savā 1990. gada ziņojumā norādīja, ka strikts tiešas pieejas aizliegums ir ierobežojoša prakse, un ieteica to svītrot no Profesionālās darbības kodeksa. Godīgas tirdzniecības komisija pieļāva, ka dažos gadījumos var būt vēlama advokāta – juriskonsulta iesaistīšana. Komisija ieteica, ka nevajadzētu pastāvēt ar tiesību aktiem noteiktiem vai citiem noteikumiem, kuros ir noteikta prasība par advokāta – juriskonsulta fizisku klātbūtni tiesā, lai sniegtu instrukcijas tiesu advokātam. Šie ieteikumi nav pilnībā izpildīti, taču ir veikti vairāki Profesionālās darbības kodeksa papildinājumi nolūkā pieļaut tiešu pieeju no noteiktu apstiprinātu profesionālu struktūru puses.

Tiesu advokāti darbojas vai nu kā jaunākie vai kā vecākie padomnieki. Advokatūras biedriem pastāv tradīcija vairākus gadus praktizēt kā jaunākajam padomniekam, pirms kļūt par vecāko padomnieku. Paaugstināšana nenotiek automātiski, un daži jaunākie padomnieki izvēlas uz to nepieteikties vispār. Parasti lielākā daļa tiesu advokātu izvēlas kļūt par vecākajiem padomniekiem pēc 15 prakses gadiem. Tie, kuri vēlas kļūt par vecākajiem padomniekiem, iesniedz pieteikumu apstiprināšanai ģenerālprokuroram, bet iecelšanu veic valdība pēc ģenerālprokurora ieteikuma, kurš par to turklāt sazinās ar Galveno tiesnesi, Augstās tiesas priekšsēdētāju un Advokātu padomes priekšsēdētāju.

Parasti jaunākie padomnieki sagatavo aizstāvības runu projektus un vada atsevišķas lietas, parasti zemāko instanču tiesās, tomēr ne tikai tajās. Vecāko padomnieku pienākumos ietilpst jaunāko padomnieku sagatavoto aizstāvības runu projektu rūpīga pārbaude un sarežģītāku lietu vadīšana Augstajā un Augstākajā tiesā.

7. Apgabala sekretāri

☞ **Apgabala sekretāri** ir kvalificēti advokāti – juriskonsulti, un tos ieceļ valdība. Viņi veic tiesu funkcijām pielīdzināmas funkcijas saistībā ar Apgabaltiesām un ir atbildīgi par Apgabaltiesu kanceleju vadību.

Viņi darbojas arī kā **apgabala šerifi** (izņemot Dublinas un Korkas apgabalu).

8. Notāri

Notārus ieceļ Galvenais tiesnesis atklātā tiesas sēdē. Notāri veic šādas galvenās funkcijas:

- dokumentu autentiskuma noteikšana
- parakstu un dokumentu apliecināšana un pārbaude
- notariālu protesta aktu noformēšana par komerciāliem dokumentiem, piemēram, vekseļiem un parādzīmēm un jūrlietu jautājumiem.
- apliecinājumu, deklarāciju un ar zvērestu apliecinātu paziņojumu apliecināšana (izņemot ar Īrijas tiesu tiesvedību saistītus gadījumus).

Par iecelšanu amatā jāiesniedz pieteikums, kurā jānorāda pieteikuma iesniedzēja dzīvesvieta un nodarbošanās, valsts notāru skaits un iedzīvotāju skaits attiecīgajā apgabalā un apstākļi, kas liecina par nepieciešamību pēc valsts notāra un/vai kā vakance ir izveidojusies. Pieteikumu apstiprina ar tā iesniedzēja rakstveida apliecinājumu, kurā ietver profesionālās piemērotības deklarāciju, ko parasti paraksta seši vietējie advokāti – juriskonsulti un seši vadītāji no vietējām uzņēmējdarbības aprindām. Pieteikumu iesniedz Galvenajam tiesnesim līdz ar paziņojumu par lūgumu, ko Augstākās tiesas kanceleja nosūta Īrijas Valsts notāru fakultātei, Juristu biedrības sekretariātam un visiem valsts notāriem, kas praktizē pieteikuma iesniedzēja iecirknī un tam blakus esošajos iecirkņos.

Saskaņā ar vispārējo praksi par valsts notāriem ieceļ tikai advokātus - juriskonsultus. Ja valsts notāra amatam piesakās persona, kas nav advokāts - juriskonsults, Juristu biedrība pieprasa, lai pieteikuma iesniedzējs Galvenajam tiesnesim apstiprinātu, ka viņš neuzņemsies nekādu darbību saistībā ar īpašumtiesību pāreju vai juridisko darbību, ko parasti veic advokāts – juriskonsults. Visām personām, kas iesniegušas pieteikumu, lai viņus ieceltu par valsts notāriem, vispirms jānokārto eksāmens, kuru organizē Īrijas Valsts notāru fakultāte.

Piezīme:

Jautājumus par ģenerālprokurora, Valsts prokuratūras direktora, tiesu ierēdņu un šerifu pašreizējo atalgojumu var iesniegt:

- ☞ [pa e-pastu](#)

vai

- pa pastu uz šādu adresi:

Human Resources,

Department of Finance,

Merrion Street,

Dublin 2.

Tiesu advokāti ir pašnodarbinātās personas, un viņu atalgojums ir ļoti dažāds.

Advokāti – juriskonsulti var būt pašnodarbinātās personas (ar savu praksi) vai darba ņēmēji, un arī viņu atalgojums ir ļoti dažāds.

Notāri iekasē maksu par dokumentiem, ar ko veikta notariālā darbība. Tiesību aktos nav paredzēts iekasējamās maksas apmērs, bet notāri parasti maksu nosaka, ņemot vērā laiku, ceļa izdevumus un summu, ko profesionālis varētu saņemt par pakalpojumu.

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lapa atjaunināta: 20/11/2018